

[Himmelstrup.]

gjorde et Par Bemærkninger til min Udtalelse om, at det foreliggende Lovforslag kun var en Skitse. Jeg kan nu berolige det ærede Medlem med, at naar jeg har anvendt dette Udtryk og samtidig fremhævet, at dette Lovforslag ikke var udarbejdet indenfor Industriudvalget, er dette sidste ikke Grunden til, at jeg har ment mig berettiget til at anvende denne Betegnelse paa Lovforslaget, at det var en Skitse. Jeg er, naar jeg læser dette Lovforslag om Betyngning af Læder og Fodtøj, ganske paa det rene med, at det ogsaa i den Form, hvori det fremtræder nu, er mere detailleret end f. Eks. det norske Forslag. Men naar jeg har ment mig berettiget til at bruge det Udtryk om Lovforslaget, at det kun var en Skitse, hænger dette sammen med, at et overordentlig vigtigt Supplement til selve Lovforslaget, et Supplement, som i Virkeligheden skal trække de Grænser, som maa drages paa dette Omraade, skal gennemføres administrativt.

Herom kan jeg henvise til Slutningsbemærkningen i Lovforslagets § 2, hvor det netop er fremhævet, at alle nærmere Forskrifter til Gennemførelsen af de Bestemmelser, som indeholdes baade i § 1 og § 2, skal udfærdiges af Ministeren, og jeg takker den højtærede Handelsminister, fordi han har givet Tilsagn om, at det kommende Udvalg maa faa Adgang til at gøre sig bekendt med de administrative Regler, som skal udfylde Lovforslaget. Jeg mener, som sagt, at dette er aldeles nødvendigt, for at ogsaa Lovgivningsmagten kan være klar over, hvor Grænserne for hele dette Forhold skal drages.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde endvidere, at jeg i mine første Bemærkninger havde givet Udtryk for den Opfattelse, at Skotøjet burde holdes udenfor disse Bestemmelser. Dette er nu ikke helt rigtigt. Jeg har kun paapeget, at efter min Opfattelse — og her synes jeg, at de overordentlig sagkyndige Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen fremsatte, gav mig Ret — vil der være langt større administrative Vanskeligheder forbundet med at gennemføre Bestemmelserne overfor Skotøj end overfor Læder, og at ogsaa de økonomiske og handelsmæssige Konsekvenser af at udstrække Bestemmelserne til at gælde ogsaa for Skotøj vil blive meget store og betænkelige.

De Bemærkninger, som er fremført af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og det ærede Medlem Hr. Drachmann angaaende mine Udtalelser om Skotøjsindustriens øjeblikkelige Forhold, finder jeg ikke Anled-

ning til at gaa nærmere ind paa; kun skal jeg sige, at Sagkundskaben paa dette Omraade — og den kan med Rette siges at være repræsenteret af Direktør Jacob — netop har fremhævet, at Aarsagen til de bedrede Forhold indenfor Skotøjsindustrien ikke alene er den Konjunktur, der utvivlsomt er indenfor Faget for Tiden, men ogsaa den Omstændighed, at den danske Skotøjsindustri er kommet ind paa at betjene Publikums Smag i Stedet for at lede den.

I og for sig kunde man godt give det ærede Medlem Hr. Fraenkel Ret i, at det var bedst og maaske ogsaa i det lange Løb billigst at give 80—90 Kr. for et Par haandsyede Støvler, men det er jo ikke alle, der har Raad dertil; vi i økonomisk Henseende mindre gunstigt stillede Medlemmer har jo ikke Raad til at betale op mod 100 Kr. for et Par Støvler. Derfor synes jeg, at naar Publikum ønsker Fodtøj til den Pris, som er overkommelig, er det Produktionens Pligt at indstille sig paa at betjene Folk paa den Maade, som de i det givne Øjeblik ønsker sig betjent — i Stedet for, som jeg før har sagt, at søge at lede Publikums Smag.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det er nu ikke helt rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at dette daarlige Fodtøj kræves af Publikum; det er meget mere saaledes, at man frister et letsindigt Publikum ved at udstille en Masse Fodtøj, som tager sig nydeligt ud, men som, naar det har været paa Fødderne 5 Gange, ikke er til noget mere. Derved lokker man mange Penge ud af Folk, som der ingen Grund er til at spendere paa denne Vare. Hvis man ikke gjorde det, vilde Folk maaske nøjes med noget mindre fint udstyret, men bedre Fodtøj, give noget mere for det og være bedst tjent med det.

Hans Nielsen: Alle Talere med Undertagelse af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har jo holdt sig til det, der er Grundlaget for det foreliggende Lovforslag, nemlig at det skal være en Beskyttelseslov for Forbrugerne; men det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kunde selvfølgelig ikke holde sig indenfor den Ramme, han maatte ud paa sin sædvanlige Boldgade — den eneste snart, han har at færdes paa —, nemlig Toldgaden. Han dokumenterede overfor det